

PJEŠAČENJEM DO TRADICIJE

**Dječji vrtić "Olga Ban" Pazin
P.V.Tinjan**

Mješovita skupina "Cmok"

**Odgajateljice;
Helena Koraca, bacc.praesc.
Sandra Vlahov,
mag.prim.educ.**

Gdje idemo na pješaćenje?

Teo kaže: Pa tamo gdje ja idem sa Medom.

U ponedjeljak, Teo donosi isprintanu kartu i detaljan plan za dan pješaćenja (ručak, voda, tjelovježba i sportska oprema).



Opći cilj: Hodanjem do zdravlja s naglaskom na razvoj motoričkih sposobnosti i samostalnosti djece u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.

Petak - dan pješačenja – priprema
Ruta - prema karti – podržana inicijativa dječaka



Uz kartu stižemo do odredišta – izvora vode Piščet



Izvor je obzidan, a bunar sazidan i ima odušak.



Uz ručak dječak Frane komentira: **I ja bi vas jedan dan vodija na pješačenje, već znan i kamo.**



Uz ovaj izvor postavljamo si pitanja:

- Gdje se izvor nalazi geografski?
- Zašto su ljudi ovdje dolazili po vodu i obzidali izvor?
- Kako su nosili vodu kući?

Interesantna su bila dječja razmišljanja;

Većina zna da nisu imali slavinu (špinu).

Uočavaju da se nalazi u pola brda.

Misle da su dolazili traktorom ili kamionom ili su vodu nosili u sićima do kuće.

Ostavili smo otvorena pitanja.

Izazov za odgajatelje bila je godina izgradnje - 1922.

Podržali smo ideju dječaka Frana koji nas je vodio vidjeti jednu divlju životinju koju on i tata hrane.



Uz put ugledali smo lovačku čeku uz koju nam je Frane
ispričao svoje spoznaje.



Došli smo u selo Brečeviče, gdje u gateru živi divlja svinja. Bacili smo joj malo kukuruza i potpuno se umirili.



Povratak nam se produžio jer smo zalutali krivom stazom, no nazvali smo to - adrenalin šuma.



Nika kaže: Volim pomagati djeci kad idu preko zida.



Sofija se ljuti: Sve mi se petlja oko nogu.

Jan točno isčitava broj koraka na aplikaciji pedometar kojih je u ovom hodanju bilo zaista puno.



Nakon ovog pješaćenja postavljamo si pitanja:

- Kako se ova divlja svinja našla ovdje?
- Tko sve o njoj brine?
- Ima li ona obitelj?
- Koga to sve možemo pitati?

Kao odgovajatelji imali smo puno izazova i pitali se:

Koliko djeca mogu hodati?

Kako ih povremeno animirati?

Kako percipiraju okolinu?

Što proživljavaju kroz adrenalin šumu?

Došli smo do saznanja da su i najmlađa djeca u četvrtoj godini života uspjela pratiti i izdržati svih 12.116 koraka (8,5 km)

U ovom pješaćenju pomakli smo neke svoje spoznaje o izdržljivosti, o orijentaciji, o znanjima i interesima te socio-emocionalno vještinama djece u grupi.

Treće pješačenje planira djevojčica Klara koja želi proslaviti svoj šesti rođendan kod nje u selu Grintavica.



Pronalazimo tragove i izmet životinja. Frane nas poučava kako su ovdje bile prije pet i više dana jer je izmet suh.



Istražujemo kažun i ispred njega izražavamo najljepše želje prijateljici za rođendan.



U Grintavici slavimo rođendan uz voće koje je narezano i posloženo kao cvijet i igramo igre.



Dječak Teo iznenađuje svojom odličnom orijentacijom u prostoru.



U našim pješačenjima dogodio se:

- Razvoj pokretljivosti i spretnosti pri kretanju,
 - Razvoj sposobnosti donošenja samostalnih odluka,
 - Razvoj kooperativnosti (prihvatanje inicijativa i sugestija drugih, planiranje, dogovaranje, vrednovanje i procjena zajedničkih postignuća i uspješnosti),
 - Stjecanje iskustava i spoznaja o prirodnoj, predmetnoj i društvenoj sredini (istraživanje i upoznavanje, nova iskustva i prerada istih).
- U odnosu na opći cilj uvidjele smo da razvijamo mnogo više od motoričkih sposobnosti i nastavile smo s djecom evaluirati.

Fotografije sa pješačenja stavile smo u sobu kako bi se uz njih razvijala diskusija i refleksija.



Meni je bilo najbolje kad sam u adrenalin šumi dao ruku Sofiji, Emi i Vitu da pređu preko zida. Ivan



Meni je bilo dobro kad smo vidjeli onu rupu i dobro se čuje iz bunara kad vičeš u rupu. Klara

Meni je najbolje bilo kad smo jeli panin od ribe. Toni



U lovačkomu domu se nalaze lovci i oni mogu na laptopu vidjeti ako nekemu divlja svinja pojede voće i povrće. U temu kažunu je bio dom starim ljudima, jako starim kad mi nismo postojali. Luka



Sjetimo se fotografije sa izvora, 1922.

Kako obilježiti **100** godina obzidanog izvora Pišćet?

Ostvarile smo suradnju;

- sa svim grupama vrtića
- sa općinom Tinjan
- sa kumpanijom Kosirići
- sa barba Mariom Gašparini
- sa stručnim timom vrtića.

I zajedno smo doživjeli kako se nekad voda nosila kući.

Manifestaciju smo planirali za Dan planete zemlje



Na ovoj manifestaciji djeca su:

- Doživjela dio kulturne baštine vezan uz nošenje vode,
- Uočila dijelove opreme koja je potrebna za nošenje vode,
- Pokušala pjevati i plesati tradicionalne plesove,
- Nošenjem vode kroz iskustveno učenje, otkrili vrijednost vode,
- Suradivala sa širom društvenom zajednicom i upoznavala tradicijske i zavičajne vrijednosti.



Za kraj pitajmo se:

Kako i koliko dijete doživljava zavičaj u kojem živi?
Koliko smo mi za to odgovorni?



Hvala na pažnji!